

Бръзамъ *м. дл. ср. значенія* тороплюсь, сиѣшу; **Бръзна** *м. св.* потороплюсь: ринусь: Бързай, бързай, Рабрѣ юнакъ, (сленъ ѿ) отъ кошута пярвескиня. *М. 83.* Айде пакъ на вечеръ дома сѣ вращаетъ, Како еребници ситно ми бързаеъ. *ѡб. 474.* „Вихры го носятъ“ казватъ за тогова, кой-то всѣкога бръза, а нищо не прави. *Ч. 134.* Прости ѿ мамо, прости ѿ, Чи е бързала да минѣ, Машко ѿ дете плакало. *ѡб. 307.* Бръзна се мома та дури дома. *ѡб. 348.* Тулла бръзаше да проговори Райна (*Т. торопилась утѣшати Р.*). *Р. 60.* Другаркы-тъ и Т. бръзахъ да ся проврѣтъ презъ навалица-тъ. *ѡб. 75.* Кой ѿ посѣлятъ тамъ за тебе иманѣ, та бръзашъ да го пожънешъ. *ѡб. 131.* Бръзай (=хайде, ела) да идемъ да ѿ отървемъ. *ѡб. 166.* Или пакъ млада-ты и жлътоусты-ты, кои-то еще за въ ничто не рѣкли: Боже помози! бръзатъ кога скоро по-скоро да испогорятъ бѣлыя си дробъ. *Л. Д. 1869 р. 124.* За школы-ты трѣбва пакъ нѣе сами да побръзамы да имъ отпѣемъ адиллюя. *ѡб. р. 166.* Бързате да прѣскочите по-скоро прага на вѣта-та година. *ѡб. 1875 р. 7.* Тогава бързатъ да източятъ бубы додѣ нѣсъ изфрѣкнѣли. *Пк. 66.* Слушайте и не бързайте. *З. 105.* Ми се бърза. *Э. Г. 25.* Въ сочетаніи съ отрицаніемъ не *м.* бръзамъ имѣетъ значеніе медлю: Той не бръзаше да му въздаде почетъ (*Онъ медля въздасть ему честъ*). *Р. 188.* Ако не побръзваше да отхвърли очытъ си отъ всичкытъ тѣя обывѣлы нѣща, можеше да му ся обърне умъ-тъ за отиваніето. *РА. 129.*

Бръзеливъ *пр.* стремительный: При тва излѣзе бързелѣва жара, и искореняваше нѣ само голѣмы дървѣе, нѣ и самытъ рѣтове поклащаше. *РА. 55.*

Бръзина *св. см. сл.* бръзота.

Бръзишкомъ *нар.* торопливо: Тѣ бръзишкомъ си утрихъ слези-тъ (*Онъ торопливо отерли слезы свои*). *Р. 55.* А пакъ самъ-си Цимисхія—прѣмнѣ бръзишкомъ прѣзъ планина-тъ. (*Двинулся быстро въ юръ*). *ѡб. 143.* Маринкина рѣка разбива са долу по острій камънешъ и отъ тамъ распіяната вода бързешкомъ отъ гьолче въ гьолче, отива да са разлива изъ гѣститѣ шубарлинки на Калинъ долъ. *Зк. 132.*

Бръзна *с. ж.* тоже что бръзна: На нива отиде, пярва бръзна пусна, И втора повторѣ; Биволъ си поривалъ. *М. 109.*

Бръзнемъ *нар.* наскоро, быстро: Петко бръзнемъ разгърнѣ дрехѣтъ си за да види да не бы да е раненъ. *РС. 115.*

Бръзоконецъ *с. м.* лихачъ-всадникъ (*о провожатыхъ жениха въ свадебномъ ходѣ*): Стари-сватъ и старосватица, кумъ и кумица, заложникъ, дѣверъ, бръзоконци, снахи и зълѣви, безъ конѣхъ свадѣж не бива